

(video 2651M, dĺžka 57 min; preklad, dabing: Zora Kuchárska)

KOLEGAMENTO

Rocca di Papa 4. júna 2022

1. OTVORENIE.....	2
2. NOVÁ SKLADBA GEN VERDE: WE CHOOSE PEACE/VOLÍME SI MIER.....	2
3. POZDRAVY Z ČILE	3
4. GLOBAL MEETING KIDS GEN 4 – CHEME ŽIŤ PRE MIER.....	4
5. SÚŤAŽ A NOVÝ PORTÁL CHIARY LUBICHOVEJ	7
6. RAKÚSKO: JOZEFOVE ROZHODNUTIA	8
7. FILIPÍNY: POZDRAV OD VICKY A VIC LAHOZOVCOV	9
8. KÓREA: ZÁBLESKY SVETLA MEDZI TRHLINAMI	10
9. CHIARA LUBICHOVÁ: MOJA NOC NEPOZNÁ TMU	12
10. DIALÓG S MARGARET KARRAMOVOU A JESÚSOM MORÁNOM	13
11. ZÁVER	16

1. OTVORENIE

Telefonická spojovateľka: *Un momento, prego, la chiamano per una collettiva / Bleiben Sie bitte...*

Eli Folonariová: *Pronto! Ciao popi, adesso vi passo Chiara!*

Hlasy: *[pozdravy z celého sveta]*

Chiara Lubichová: *Drahí moji, obídeme teraz celý svet, bude to dlhšie, lebo svet je dosť veľký.*

Hlasy: *Hallo? Pronto? Hello? Ciao a tutti! Pronto? Ci siamo tutti?*

Chiara, 9. októbra 1999: Je to telefonická konferencia, na ktorú prinášam silnú duchovnú myšlienku, aby sme ju všetci spoločne žili. Voláme 80 zón a všetci odpovedajú, pýtajú sa: Ako sa máš? Čo je nové? Tak ako v rodine... Je to úžasné.

Chiara, 28. júna 2004: Cieľom kolegamenta je vziať nás na svätú cestu: na cestu k svätosti... (hudba)

Anna Lisa Innocenti - Ufficio Comunicazione Focolari: Dobrý večer, vítam vás späť na Kolegamente. Alebo dokonca dobré ráno či dobré popoludnie podľa časového pásma, v ktorom nás sledujete!

Sme v auditóriu Medzinárodného centra Hnutia fokoláre v Rocca di Papa v Taliansku, v sále, ktorá sa konečne opäť zaplnila, pozrite! (potlesk) Dnes večer sú tu okrem iných aj účastníci stretnutia animátorov farského a diecézneho hnutia, ktoré sa v týchto dňoch koná v Centre Mariapoli v Castel Gandolfo. (potlesk)

Volám sa Anna Lisa Innocentiová, som novinárka a pracujem v komunikačnom oddelení medzinárodného centra. Som vydatá, mám osemročného syna Francesca, ktorý je tu dnes večer s nami spolu s mojou mamou.

V predchádzajúcom kolegamente sme venovali veľký priestor téme konfliktov. Práve vtedy vypukol ďalší konflikt, konflikt na Ukrajine, ktorý stále trvá a prináša obrovskú bolesť. Popri tomto konflikte – pripomeňme si, aby sme na to nezabudli - v mnohých častiach sveta stále prebieha mnoho ďalších konfliktov. Samozrejme, tvárou v tvár toľkému násiliu sa niekedy cítíme bezmocní, kolíše dokonca aj naša nádej. Čo robiť? Vzdať sa? Som presvedčená, že ak sme dnes večer tu, je to práve preto, že sa vzdať nechceme.

2. NOVÁ SKLADBA GEN VERDE: WE CHOOSE PEACE/VOLÍME SI MIER

Anna Lisa: „Nie“ hovorí aj Gen Verde vo svojej poslednej skladbe s názvom: „Volíme si mier - We choose peace“. Pozrime sa, ako táto skladba vznikla.

(pieseň: *People say that we'll never live in peace, it's written on the walls that tell us we are enemies, but I see it differently, so differently...*)

Adriana: *Hola!*

Nancy: *Welcome!*

Colomba: *Agnana seo!*

Adriana: *Vitajte u Gen Verde!*

(pieseň: *We choose peace, oh eh oh, hey, we choose peace!*)

Nancy Uelmen - Gen Verde (USA): Skladba „We Choose Peace - Volíme si mier“ vznikla s myšlienkou na mnohé vojny, ktoré dnes prebiehajú vo svete, ale aj na tie každodenné, vojny doma, v rodine.... My samy pochádzame z rôznych miest, takže konflikty v našich krajinách nám nie sú ľahostajné.

Adriana García García - Gen Verde (Mexiko): Napríklad, ja som z Mexika, Nancy je zo Spojených štátov, sme z dvoch odlišných kultúr, a to niekedy môže vyvolať drobné konflikty... preto pre nás „žiť pre mier“ znamená voliť si mier každý deň, v malých každodenných činnostiach.

Colomba Bai - Gen Verde (Južná Kórea): Všetky vojny na tejto planéte cítime na vlastnej koži... a aj počas workshopov, ktoré robíme s mladými vidíme, akým bojom čelia každý deň: sami so sebou, v rodine, s rovesníkmi, s vlastnou identitou... A tak touto piesňou sme chceli povedať, že mier je osobná voľba a že mnohí si ho volia a usilujú sa oň vo svojom živote.

Naya Katerji - učiteľka (Aleppo, Sýria): Som Naya zo Sýrie. Sýria už dlho trpí nepokojmi a napätím, žije pod hrozbou smrti. V skutočnosti som tu dnes len preto, že som prežila bombu, ktorá dopadla niekoľko metrov od môjho domu, pričom iní prišli o život... Uvedomila som si, že jediné, čo nám nikto nemôže vziať, je nádej, nádej na lepší zajtrajšok a že mier je možný. Keď som sa dozvedela, že sa zúčastním na akcii „Volíme si mier“, pomyslel som si, že svetový mier sa dosiahne vtedy, keď si ho každý osobne zvolí a pokúsi sa ho budovať tam, kde žije. Ja som si ho zvolila, môžete tak urobiť aj vy! (canzone e musica)

Anna Lisa: A čo my? Čo si vyberieme tvárou v tvár osobným alebo globálnym výzvam, ktorým čelíme? Toto kolegamento otvárame s touto otázkou, ktorá bude sprevádzať celý večer.

3. POZDRAVY Z ČILE

Anna Lisa: Hovorili sme o mieri. Vieme, že mier nie je len neprítomnosť konfliktu, ale aj aktívne budovanie skutočných vzťahov, vyžaduje si pohľad na rany, priblíženie sa k tým, ktorí trpia, vstupovať do rozkolov. Presne o to sa snaží komunita Viña del Mar v Čile, s ktorou sme teraz spojení. Počujete nás? Ste tam?

Julio Catalán - Čile: Áno! Pozdravujem všetkých, pozdravuje vás komunita Viña del Mar a ďalšie susedné mestá: Valparaíso, Con Ceñ, Quilpué (Quilekué) a Villa Alemana. Spiritualita hnutia fokoláre sem prišla v 80. rokoch 20. storočia.

V roku 2020, uprostred pandémie, sa voluntári vydali na pomoc núdzným a pracovali v „jedálni solidarity“, ktorá fungovala v luteránskej škole vo Valparaíso.

V roku 2021 sa naskytla príležitosť pomáhať v inej jedálni v Achupallas, na kopci vo Viña del Mar, kde žijú veľmi chudobní ľudia. Voluntári a voluntárky spolu s celou komunitou sa zapojili do práce v jedálni, ktorú podpuje miestna katolícka farnosť a prispieva na ňu aj štát. Pomáhali sme variť a roznášať obedy núdzným ľuďom.

Po krátkom čase sme si však uvedomili, že nám dochádzajú zdroje, a tak sme sa ako komunita rozhodli, že sobotňajšie varenie si vezmeme na starosť my. Robíme to už niekoľko mesiacov a našou úlohou je nielen doručovať jedlo, ale aj budovať vzťahy s tými, ktorí tam pracujú, a s viac ako 100 ľuďmi, ktorí jedlo dostávajú. Pozdravujeme všetkých!

Anna Lisa: Ďakujeme vám za vaše svedectvo a za to, že s ním prichádzate práve dnes, v sobotu, keď pripravujete obedy.

4. GLOBAL MEETING KIDS GEN 4 – CHEME ŽIŤ PRE MIER

Anna Lisa: *Vybrať si, zvoliť si život a bratstvo. Zvoliť si bude v tomto kolegamente kľúčové slovo. Vieme však, že ak sa chceme rozhodnúť žiť pre bratstvo, musíme sa formovať v kultúre bratstva. A práve dnes boli chlapci a dievčatá gen 4 z Hnutia fokoláre protagonistami celosvetového stretnutia detí, ktoré sa vysielalo cez internet. Pozrime sa na niekoľko záberov, aby sme lepšie pochopili, o čo išlo.*

Gen 4: Ste pripravení?!

Deti: Áno!

Gen 4: Pripravení, pozor, štart! (hudba)

Spíker Gen 4: Ciao! Pripravili sme pre gen 4 na celom svete veľkú oslavu! (hudba) Bolo to super! (hudba) / Poznali sme mnoho národov! (hudba) / Chceme prinášať do sveta lásku! A láska prinesie mier! (hudba) / A robíme to tak, že si hodíme kocku lásky! (hudba) / Zozbierali sme skúsenosti gen 4 z celého sveta./

Santiago Rodríguez Vargas - Honduras: Mám rád gen 4, lebo robíme pre Ježiša mnoho krásnych vecí.

Spíker Gen 4: Jonas z Patagónie nám pripomenul potrebu starostlivosti o životné prostredie. Jedného dňa spolu so svojou rodinou vyzbieral z pláže viac ako 10 plastových prepraviek používaných rybárskymi loďami. Teraz si z nich urobili malú domácu zeleninovú záhradu. (hudba)

Spíker Gen 4: Mnohí rozprávali o pomoci chudobným: keď Amaryllis z Pakistanu videla jedného chudobného v blízkosti svojho domova, predala plasty a kúpila mu na zimu prikrývku.

Spíker Gen 4: Ďalšie skúsenosti boli zamerané na mieru. Napríklad po tom, čo skupina Gen 4 videla v televízii deti trpiace vojnou, išli na summit EÚ s výzvou za mier. (hudba)

Spíker Gen 4: Išli sme aj tam, kde býva Margaret, prezidentka Hnutia fokoláre. (hudba)

Pýtali sme sa jej na rôzne veci a ona nás počúvala! Povedala nám, že s nami počíta!

Margaret Karram: [...] Bude to ako vlna, ako keď hodíš do mora kameň. Čo sa stane? Najprv sa urobia malé kruhy, potom stále väčšie a väčšie. [...] Myslím, že taká je aj láska gen 4.. Hodíš malý kamienok...

Mercurius: A bude stále väčší a príde do celého sveta.

Margaret: Presne tak! (hudba)

Anna Lisa: A pri príležitosti tohto Celosvetového stretnutia detí prišlo aj prekvapenie. Požiadali sme Margaret Karramovú, prezidentku Hnutia fokoláre, aby nám povedala, o čo ide.

Margaret Karram: Bolo to veľké prekvapenie, lebo sme dostali list od Svätého Otca, pápeža Františka. Prečítam vám ho:

Pri príležitosti podujatia „Prinášajme do sveta lásku a láska prinesie mier“, ktoré pre deti a dospelých usporiadalo Centrum Gen4, Svätý Otec František s radosťou posiela všetkým účastníkom svoj pozdrav.

Úprimne obdivuje túto krásnu iniciatívu a dúfa, že v každom vzbudí nový záväzok postaviť Ježiša a jeho evanjelium do stredu svojho života a byť dôveryhodným svedkom radosti a bratstva.

S týmito práním vás Svätý Otec uisťuje o svojej spomienke v modlitbe a zo srdca vám posiela svoje požehnanie.

Kardinál Pietro Parolin, štátny sekretár Jeho Svätosti (potlesk)

Anna Lisa: A sú tu aj Pepe Canoves a Cecilia Gattiová, ktorí sú spoluzodpovední za Centrá Gen 4. Dnešné celosvetové stretnutie malo názov „Prinášajme do sveta lásku, láska prinesie mier.“ Čo sa skrýva za svedectvom týchto detí?

Pep Canoves - Centri Gen 4: V prvom rade by sme sa chceli poďakovať skupine chlapcov a dievčat gen 4 za ich svedectvo. Ešte aj dnes sme dostali príspevky z ostrova Réunion v Indickom oceáne a z mnohých ďalších miest. Predovšetkým však chceme poďakovať ich asistentom, ktorí tieto deti sprevádzali úplne inkulturovaným spôsobom. Je to úžasná vec! Deti z Global Mettingu to dokázali, pretože tam vládla krásna atmosféra.

Pýtali ste sa ma, čo stojí za týmito a mnohými ďalšími podujatiami, ktoré sa konajú po celom svete. Sú to asistenti, sú to rodičia, sú to celé rodiny, so starými rodičmi, s mládežou, ktorí sprevádzajú tieto deti bezpečným spôsobom, ktorý poskytuje istotu, opierajúc sa o predpisy a usmernenia Hnutia fokoláre pre dobro a ochranu detí. Krásne je, že za týmito osobami, ktorí pracujú s deťmi, sú komunity a tieto komunity rastú, pretože sa zapájajú do práce s deťmi.

Cecilia Gatti - Centri Gen 4: Jedným z cieľov tohto stretnutia bolo práve „dať deťom hlas“, najmä aby dospeli objavili ich obrovský potenciál a rešpektovali ich ako osoby.

Pri spoluvytváraní tohto stretnutia sme si naozaj uvedomili všetky slabosti a ťažkosti, ktorým gen 4 zvyčajne čelia: chudoba, marginalizované situácie, niektoré deti žijú bez rodičov. Sme si skutočne istí, že tieto ich lokálne i globálne skúsenosti, sú základom budovania ich sebedomia. Z toho, čo nám hovoria, vidíme, že pre mnohých je to sila a nádej na pochopenie a prekonanie svojich ťažkostí a predovšetkým toho, aby sa už nikdy necítili sami.

Ak sa nad tým zamyslíme, nie je veľa miest, kde si takéto malé deti budujú svoj hlboký a osobný vzťah s Bohom. Vďačíme za to charizmatickému cíteniu Chiary Lubichovej, ktorá nám vždy hovorila, že duša nemá vek: je to vždy duša. Takže všetkým vám ďakujeme.

Anna Lisa: Spomínali ste animátorov, asistentov a my sme požiadali o rozhovor jedného z nich. Je to Dr. Mario Iasevoli, v súčasnosti psychológ a psychoterapeut, prednáša na Inštitúte Sofia, je odborníkom na detstvo a dospievanie, je ženatý a je otcom. No a pred niekoľkými rokmi bol aj on Gen 4 a potom Gen 3, patrilo medzi deti Hnutia fokoláre. Práve pre význam obdobia rastu prostredníctvom spirituality Hnutia fokoláre v jeho živote, sa zrodilo aj jeho profesionálne povolanie. Vypočujme si ho.

Mario Iasevoli (Itália) - Psychológ a psychoterapeut: [...] Pred niekoľkými rokmi som cestoval do Neapola a rozhodol som sa zastaviť v Ríme. Nečakane som tam dostal návrh spolupráce s Centrami Gen 4, najmä pri školení formátorov.

Pamätám si, že som sa nachádzal v období veľkých zmien, v období osobných rozhodnutí. Ale na tento návrh som nemohol povedať nie. Inštinktívne a okamžite som povedal áno a toto áno pre mňa dodnes predstavuje možnosť s hlbokou vďačnosťou opätovať

všetku lásku, ktorú som dostal ako dieťa a chlapec, a tak v prípade potreby dať do služieb svoje vedomosti a profesionalitu, ktoré mám vďaka skúsenostiam, ktoré som počas uplynulých rokov získal. A to si dnes najviac nesiem so sebou v práci ako školiteľ.

Ak sa zamyslíme nad tým, aké sú dnes najväčšie výzvy aj pre formátorov v hnutí, je ťažké odpovedať stručne. Myslím si ale, že je to podpora a šírenie novej kultúry detstva a dospievania, počnúc zmenou nášho pohľadu na tieto dve skutočnosti. Je to určite dlhý proces, ale už ho nemožno odkladať a rozhodujúca je úloha komunity, najmä keď sa jej podarí byť vychovávajúcim spoločenstvom. [...]

Ako viete, podpora a ochrana dobra detí a mladých ľudí je prvoradým cieľom, ktorý si Máriino dielo predkladá. Ale je možné ho dosiahnuť, ak si to uvedomuje celá komunita, ak je zaň zodpovedná a ak sa na ňom podieľa.

Z psychologického hľadiska môžeme povedať, že kvalita skúseností, ktoré prostredie dieťaťa a mladému človeku ponúka, je rozhodujúce pre jeho rast. V tomto zmysle sa komunita chápe ako miesto stretnutí, pohľadov, vzťahov, kde dieťa či mladý človek môže zažiť seba samého a druhého, zároveň je hlavným faktorom podpory rozvoja osoby, každého človeka, vrátane nás dospelých, vo všetkých dimenziách: kognitívnej, afektívnej či vzťahovej, identity. Zároveň je však dôležitým faktorom prevencie, pokiaľ ide o možný rozvoj problematických a často aj psychopatologických línií.

Pozdravujem vás a zároveň podnecujeme, aby sme sa na deti, na mladých ľudí a na nás všetkých pozreli novými očami a zaviazali sa, že sa budeme považovať za komunitu, ktorá vychováva. Pozdravujem všetkých!

5. SÚŤAŽ A NOVÝ PORTÁL CHIARY LUBICHOVEJ

Anna Lisa: Súčasťou tejto vzdelávacej cesty venovanej deťom a mládeži je aj súťaž pre školy, ktorú organizuje Centrum Chiary Lubichovej. Pre Taliansko a talianske školy na celom svete ide o druhý ročník, ktorý sa organizuje v spolupráci s talianskym ministerstvom školstva. Ale kto vie, či sa v niektorom z ďalších vydaní nenavrhnú aj na školách v iných krajinách.

Alba Sgariglia - Centro Chiara Lubich: Súťaž pre školy v celom Taliansku tento rok dosiahla svoj druhý ročník a oslovila školy všetkých úrovní vrátane základných škôl (hudba) ... zo všetkých regiónov Talianska, od severu až po juh. Zdá sa nám, že súťaž to dosiahla svoj cieľ a tým je spoznať osobnosť Chiary Lubichovej, jej angažovanosť a svedectvo pri budovaní mieru a bratstva medzi všetkými národmi a jednoty medzi národmi.

Damiano Ignoto: Vstúpili sme do perspektívy pomoci blížnemu, pretože nás to robí lepšími, šťastnejšími, robí nás to ľudskejšími, a to bolo, myslím, to, čo chcela Chiara Lubichová.

Joao Manuel Motta - Centro Chiara Lubich: Je to činnosť, za ktorou je vidieť veľký prieskum, vášeň a radosť, ktorá nás tiež nakazila.

Alba: Práca prebiehala rôznymi spôsobmi, individuálne aj skupinovo, dokonca aj triedy z rôznych škôl, ktoré spolupracovali, si pri realizácii svojej práce dopriali veľkej fantázie.

Joao Manuel: Napríklad jeden z nich zapojil celé mesto, zapojil rozhlasovú stanicu, noviny, pretože v škole vytvoril podnik Ekonomiky spoločenstva a tiež zakúsili, lebo venovali sa tejto skúsenosti niekoľko mesiacov. A táto stránka, ktorú vytvorili, je už výsledkom fungovania tohto podniku, vytvoreného práve na základoch Ekonomiky spoločenstva.

Anna Lisa: Všetky výsledky súťaže, spolu s ostatnými dokumentami týkajúcimi sa osoby Chiary Lubichovej môžete nájsť na novom portáli www.chiaralubich.org. Je novým, lebo práve dnes bol publikovaný.

6. RAKÚSKO: JOZEFOVE ROZHODNUTIA

Anna Lisa: Vráťme sa k téme rozhodnutí. Robíme ich neustále: niekedy sú to jednoduché, každodenné, dokonca možno veľmi dôležité rozhodnutia. Inokedy sú to rozhodnutia, ktoré môžu zmeniť náš život – a to navždy. To je aj prípad Jozefa, ktorého príbeh si o chvíľu vypočujeme. Carlos Mana z komunikačného úradu sa za ním vybral do Viedne.

(hudba)

Carlos Mana: Viedeň. Jedno z najväčších európskych hlavných miest s bohatou kultúrou a históriou. Prišli sme sa sem stretnúť s Jozefom. (hudba)

Josef Bambas - fokolarín: V tomto fokoláre sa cítim veľmi dobre, pretože som rád na cestách. Sme tu takí rozdielni a je to náročné. Musím priznať, že niekedy si povieme: „No tak, možno to zabalíme“, ale potom sa nám podarí začať odznova. (hudba)

Carlos: Josef pochádza z Českej republiky, narodil sa počas komunizmu v roľníckej rodine. Je fokolarínom, t. j. zasväteným členom Hnutia fokoláre, ktorý žije v malej komunite s Ninom z Talianska a Victorom z Venezuely. Vyštudoval stavebné inžinierstvo, ale vo Viedni pracuje ako *rider* v donáškovej službe.

Josef: Bicyklom roznášam jedlo z reštaurácie klientom. (hudba)

Teší ma to, lebo veľmi rád sa bicyklujem a viem si zorganizovať pracovný čas: pracujem tak štyri až päť hodín denne. Niekedy prejdem aj 60, 70 kilometrov. Veľmi sa mi páči aj to, že

môžem vstúpiť do tých nádherných viedenských budov, vo vnútri sú skutočne krásne, totiž mám veľmi rád architektúru...

Carlos: Jozefovo fokoláre má svoje „poslanie“: ako každé fokoláre má dvere otvorené pre všetkých, najmä ale pre mladých ľudí.

Josef: Začali sme tu novú skúsenosť s fokoláre otvoreným pre mladých, ktorí niekedy hľadajú povolanie, ale možno aj seba samých. S každým mladým, ktorý sem príde, sa zmení celé fokoláre: otvoria sa nové spôsoby jednania, nové pravidlá; to sa mi páči. Vlastne sme sa stretávame s mladými, ktorí majú mnoho talentov, a môžu ich dať do akéhokoľvek povolania, aj ako fokolaríni... aby tu pocítili, že sa vo fokoláre môžu realizovať, aby si mohli uvedomiť si, čo majú v sebe, čo im Boh dal, a že to môžu spojiť s charizmou jednoty, čo je krásna vec, ktorú sme vlastne zažili mnohí z nás. (hudba)

Carlos: Ako si prišiel na myšlienku zasvätiť sa Bohu? A prečo si si zvolil fokoláre?

Josef: Boli sme skupina mladých ľudí, Gen, a spoločne sme hľadali svoje povolanie. Boli sme pozvaní na dovolenku v horách. A tam, v tomto prostredí, s ostatnými mladými, sme zažili niečo naozaj silné.

Tam som vyliezol na jeden štít sám a cítil som, že sa musím modliť, že sa musím rozprávať s Bohom. Vtedy som pocítil, že to bol On, kto ku mne v tom tichu prehovoril. Takmer som počul na vlastné uši jeho pozvanie zapojiť sa do tohto života. Bolo mi jasné, že to má byť fokoláre, na iný spôsob som ani nepomyslel, aj keď je pravda, že v tej chvíli som mal vzťah s dievčaťom. Ale potom som mal pocit, že to už nie je aktuálne. Zažil som veľa, veľa pekných chvíľ. Áno, ale aj výzvy. (hudba)

Po niekoľkých rokoch, keď som už žil vo fokoláre, som náhodou stretol to dievča, s ktorým som sa rozišiel. A „mamma mia“, ona nebola ešte vydatá. Cítil som sa s ňou veľmi dobre. Uvažoval som: „Možno som všetko pochopil zle. Mohol by som sa ešte oženiť...“ Bol som ešte dosť mladý. Bola to veľká pochybnosť a už som bol presvedčený, že odídem z fokoláre, pretože ma naozaj ťahalo založiť krásnu rodinu. Prišiel som do fokoláre rozhodnutý to tam povedať. Ale nikto nebol doma. Našiel som len trochu neporiadku a tak som sa pustil do upratovania a čistenia toaliet. A keď som urobil tento skutok lásky - dalo by sa povedať - cítil som, že to nie je pravda, čo som prežíval predtým. Ježiš medzi nami vo fokoláre je niečo viac ako prirodzená láska, Cítil som nový štart, že chcem žiť pre každého. (hudba)

Carlos: A si vo fokoláre spokojný?

Josef: Áno! (hudba)

7. FILIPÍNY: POZDRAV OD VICKY A VIC LAHOZOVCOV

Anna Lisa: Dokonca aj rozhodnutia urobené navždy, ako sme práve počuli, treba prehliť, treba ich obnoviť, a to práve preto, aby sme dali hodnotu okamihom, ktoré neskôr

možno považujeme za samozrejme. Stalo sa to aj v živote Vica a Vicky z Filipín, práve v deň ich sobáša.

Vicky Lahoz – Manila, Filipíny: Ahojte všetci! Sme Vicky a Vic z Manily na Filipínach. Máme štyri deti, všetky pracujú. Čakáme naše prvé vnúča.

36 rokov som pracovala v banke a Vic pracoval ako strojní inžinier v stavebníctve. Minulý rok sme odišli do dôchodku a teraz spolupracujeme s Medzinárodným sekretariátom hnutia Nových rodín.

Zosobášili sme sa 2. decembra 1989, deň po najväčšom štátnom prevrate v histórii našej krajiny. Môžete si predstaviť, s akými obavami sme robili svadobné prípravy.

Obrad bol veľmi jednoduchý; po dvoch dňoch sa situácia zlepšila a obrad sme zopakovali, tentoraz so všetkými hosťami, ktorí prišli, aby boli svedkami vyslovenia našich sľubov.

Vic Lahoz - Filipíny: Ak sa chcete dozvedieť viac o tom, ako prebiehalo naše dobrodružstvo, prečítajte si náš príbeh v knihe „Rodiny v akcii. Mozaika života“.

Tu nájdete skúsenosti zo života rodín na celom svete, i to, ako žijú *Amoris laetitia*. Túto knihu vydáva v Taliansku Città Nuova v období Svetového stretnutia rodín, ktoré sa bude konať v Ríme za účasti pápeža Františka od 22. do 26. júna a na ktorom sa zúčastnia aj Nové rodiny. Kniha čoskoro vyjde aj v iných jazykoch.

Vicky e Vic: Ciao!!!!

Anna Lisa: Kniha, na ktorú poukazovali, má názov „Rodiny v akcii. Mozaika života“. Obsahuje 55 príbehov rodín, ktoré sa snažia žiť a svedčiť o autenticknej evanjeliovej láske v každodenných rozhodnutiach, od tých najjednoduchších až po tie najbolestivejšie...

8. KÓREA: ZÁBLESKY SVETLA MEDZI TRHLINAMI

Anna Lisa: Odovzdajme teraz slovo Magdaléne z Kórei a jej príbehu.

(hudba)

Maddalena Seo Jin Sun – Kórea del Sud: Bola som obyčajná osoba, chcela som si založiť krásnu rodinu a s podporou manžela pokračovať v kariére ilustrátorky. Žijem v Soule v Južnej Kórei. Pracujem ako ilustrátorka časopisov. Mám dve deti a som vydatá 34 rokov. S Hnutím fokoláre som sa stretla, keď mala moja dcéra 5 rokov. Začala som sa zapájať do života hnutia. Nemali sme žiadne rodinné problémy, kým moja dcéra nenastúpila na strednú školu. (hudba)

Môj manžel pracoval pre jednu televíznu spoločnosť. V istom okamihu začal kvôli stresu v práci stávkovať na konských dostihoch. Najprv to bolo len zo zábavy, ale časom sa z toho stala vážna závislosť. Zašiel tak ďaleko, že bez môjho vedomia založil náš dom, aby získal pôžičku od banky. (hudba)

V rámci Katolíckej cirkvi som spoznala skupinu zameranú na liečenie ľudí so závislosťami. Tri roky som manžela každý týždeň sprevádzala na tieto stretnutia, ale uvedomovala som si, že situácia sa hneď tak nezmení. Môj manžel sa cítil vinný za rodinnú situáciu a odišiel žiť sám. (hudba)

Medzitým sme naďalej navštevovali stretnutia Nových rodín, ale na mojom manželovi sa toho veľa nezmenilo, pretože sa nedokázal otvoriť. Členovia skupiny Nové rodiny, ktorí poznali situáciu, mi povedali o stretnutí pre odlúčených manželov. (hudba)

Jedného dňa som našla meditáciu od Chiary, kde sa píše: ak sa jedna noha zraní, druhá musí byť silnejšia. Povedala som si: Ale Chiara, veď ja som prišla o obe nohy!... Bolo pre mňa veľmi ťažké byť matkou i otcom mojich detí. (hudba)

Pracovala som na voľnej nohe. Príjmy neboli pravidelné, takže som musela veľa pracovať, aby som bola finančne nezávislá. Niekedy to bolo veľmi ťažké, nemohla som sa sústrediť na prácu, teraz, keď sa na to pozerám späť, sa mi zdá ako zázrak, že som v tom období dokázal vôbec niečo namaľovať. (hudba)

Jedného dňa som išla na omšu do nemocnice neďaleko nášho bydliska. Tam som sa stretla zodpovednú za Nové rodiny. Pozvala nás spolu s manželom k sebe domov, sprevádzala ma s veľkou láskou, v tichosti, viedla ma za ruku a vždy ma vítala s rovnakým úsmevom. Tá jej prítomnosť mi dodala veľa sily pokračovať. (hudba)

Predtým som nenávidela svojho manžela... Jedného dňa som si akoby zázrakom uvedomila, že Božia láska k nemu je väčšia ako moja, a keď som na to myslela, tá nenávisť vo mne zmizla... (hudba) Teraz sa raz mesačne pravidelne stretávam prostredníctvom zoomu a sledujem 7 ľudí, ktorí sú v podobnej situácii.

Teresa Song Kórea Won – Kórea del Sud: Mám syna v prvom ročníku strednej školy. Som všeobecná lekárka. Pred deviatimi rokmi som sa po sérii nezhôd rozviedla s manželom.

Vzhľadom na to, aká je kórejská spoločnosť, aj moja najbližšia rodina bola z tejto situácie zmätená a obávali sa, ako ma budú posudzovať iní. Často sa pri pohľade iných ľudí cítim nepríjemne.

Raz sme išli so synom na dovolenku do prímorského letoviska a keď sme vošli do reštaurácie, cítila som na sebe pohľady všetkých ľudí. Bola to totiž reštaurácia pre rodiny a my sme boli „osobitný prípad“: matka s dieťaťom. Neexistoval spôsob, ako sa od toho oslobodiť, možno len stretnúť niekoho v rovnakej situácii ako ja... (hudba)

Maddalena: Pri sprevádzaní týchto ľudí si s vďačnosťou spomínam na pohľad tých, ktorí ma prijali s láskou a počúvali ma bez posudzovania v tých najťažších chvíľach. S ich podporou som sa cítila ako mokrá handra, ktorá sa začína na slnku sušiť. Myslím si, že je veľmi dôležité, aby sme sa stretli v Bohu. V ňom každý z nás stojí a môžeme robiť ďalšie krásne veci, milovať druhých, dávať.... Teraz všetky bolesti, ktoré som prežila, vnímam ako dar, ktorý mi pomáha v kontakte s ľuďmi, ktorých sprevádzam, aby som ich čo najlepšie pochopila a potešila. (hudba)

9. CHIARA LUBICHOVÁ: *MOJA NOC NEPOZNÁ TMU*

Anna Lisa: Bolesť prežívaná ako dar pre seba a pre druhých. Chiara Lubichová tiež prežila chvíle bolesti, temnoty. Pre ňu mala bolesť tvár a meno. Vypočujme si ju z nahrávky z roku 1976. (hudba)

Chiara Lubichová: [...] Čítala som [...] jednu krátku myšlienku - ktorú ste možno tiež čítali - takú krátku, [...] na ktorej stálo: „*Ježiš Opustený, ktorého objímame, tuho vinieme k sebe, on pohltený v jedno s nami, my pohltení v jednom s ním, keď sa stávame bolesťou s ním, ktorý je Bolesť, hľa, takto sa človek stáva Bohom, Láskou*“.

Táto veta ma obzvlášť oslovila, pretože sú to texty, ktoré som napísala, keď som bola na ceste osvietenia; preto som písala veci väčšie, ako som mohla prežiť, alebo som ich dokonca žila, ale v menšej miere. A čím ďalej, tým viac objavujem ich hodnotu a hĺbku.

[...] Páčila sa mi a Duch Svätý ma oslovil v tom, že nejde o dve časti: ja a Ježiš Opustený, teda ja a bolesť, ktorá na mňa doľahla, ja a pochybnosti, ktoré ma prepadli, ja, ktorá ho objavím a potom pomaly prijmem a potom poviem Ježišovi... a potrebuješ na to pár minút. Nie, ale ihneď!

„Stať sa bolesťou s ním, ktorý je Bolesť,“ chcieť len jeho. „Tak sa človek stáva Bohom“, Bohom, Láskou.

[...] nedávno som dostala pohľadnicu z Loppiana. Náš don Mario Strada mi okrem listu poslal aj fotografie svojho nového kostolíka, myslím, že v Cappiane, s nádhernými freskami. Pod jednou z nich bola táto veta: „*Nox mea – moja noc – obscurum non habet*“, „*Moja noc nepozná tmu*“. Nesmierne sa mi to zapáčilo, akoby mi to poslal rovno Pán, pretože - hovorím si - takto chcem žiť! To znamená: len čo príde bolesť, musím ju rýchlo prijať, mocne privinúť k sebe, nechať sa pohltiť v jedno s ňou, [...] stať sa bolesťou s ním, ktorý je Bolesť, lebo takto sa staneš, nie bolesťou, ale Láskou, Bohom. [...]

A videla som, že žiť takto celý deň je taká nepredstaviteľná regeneračná liečba. Ideálom, akú si ani nevieš predstaviť. Začneš ráno, a vieš..., možno som trochu unavená, v noci som nespala: Takže únava: to je ono. Ach, úžasné! Moja noc nepozná tmu, to znamená, že bolesť ani neexistuje, pretože ju milujem. Vstanem, a hneď narazím na nejaké ťažkosti či problémy, napríklad, keď mi niekto povie: „Chiara, chcela by som ti niečo povedať.“ „Ach – poviem si vnútri – aké úžasné, Ježišu, tu som, silno ťa objímam, robím sa jedno s tebou, ktorý si bolesť“, hneď a „Moja noc nepozná tmu“. A takto robím celý deň.

Verím, som presvedčená, že za týždeň sa duchovne posuniete viac žitím tejto jedinej veci, ako za mesiace a mesiace inými spôsobmi. [...]

A na všetko, čo spôsobuje bolesť: bolia ťa trochu nohy, je ti trochu chladno, nepríjemná odpoveď od niekoho, ťaží ťa, že musíš ísť niečo urobiť, bolí ťa to či ono. Ale hneď...miluješ! [...] aby si večer, keď ideš spať, mohol vždy povedať: „Ježišu, moja noc nepozná tmu“ [...]. Preto môžeme teraz povedať – a nech to Boh potvrdí – , že to nie sme my, ktorí žijeme, ale je to Láska, ktorá žije v nás, je to Boh [...].¹

10. DIALÓG S MARGARET KARRAMOVOU A JESÚSOM MORÁNOM

Anna Lisa: „Moja noc nepozná tmu,“ práve sme počuli od Chiary. Aj dnes večer sme spomenuli niekoľko ťažkých vecí. Bol to strach, pocit bezmocnosti tvárou v tvár vojne, násilie; hovorili sme o problémoch spoločnosti i rodiny. Vieme, že Cirkev prežívala a prežíva dramatické chvíle, rovnako aj naše hnutie. Keby si mal vybrať niekoľko kľúčových slov, aby sme dobre žili v tomto období, ktoré by si si vybral?

Jesús Morán – Spoluprezident Hnutia fokoláre: Po vypočutí Chiary by som povedal, že nie je takmer potrebné niečo dodávať. Ak by som ale mal vybrať slovo pre toto obdobie, povedal by som predovšetkým slovo: viera.

Viera a všetky príbuzné slová, ktoré majú ten istý starobylý koreň, ktorý znamená veriť, dôverovať, spoliehať sa, slová ako dôvera, vernosť.

Myslím si, že to je veľmi dôležité v časoch ťažkostí, aké prežívame teraz my, Cirkev, ľudstvo. Niekedy máme pocit, akoby bol Boh za mrakmi, zahalený v hmle, a nedarí sa nám ho vidieť, ale on k nám hovorí. On k nám hovorí a ešte ako..! V tomto období som silno vnímal, že Boh ku mne hovorí azda ako nikdy predtým, s nevídanou silou.

---

¹ Z Chiariných odpovedí Škole gen, Grottaferrata 2. júna 1976.

Je to preto viera v druhého, viera v ľudstvo, viera v Cirkev, viera v charizmu, viera v Dielo. Predovšetkým ale viera v Boha. To je prvé slovo.

Druhým slovom je, povedal by som, že je jednota. Ale nie jednota z „plastu“, ako hovorieval Egidio Santanché, fokolarín, ktorý je už v nebi a o ktorom práve vyšiel životopis, ktorý odporúčam všetkým. Teda nie jednota z plastu, ale hlboká, skutočná jednota.

Rád by som v tejto chvíli zopakoval myšlienku Dietricha Bonhoeffera, veľkého luteránskeho teológa, ktorý hovorí, že „len Kristus - komunita, Kristus prítomný v zjednotenej komunite, Kristus - základ spoločenstva môže niesť vinu komunity“. Iba On! On prináša vinu komunity na drevo kríža a vykupuje ju. A my by sme mali urobiť všetko pre to, aby sme toto Kristovo dielo uľahčili.

Žalm 146 hovorí: „Pán obnovuje Jeruzalem a zhromažďuje stratených, uzdravuje skrúšených srdcom, obväzuje im všetky rany“.

Takže je to viera a jednota.

Anna Lisa: Ďakujeme. (potlesk) Pokračujúc ďalej v úvahe o tomto období, opýtam sa aj Margaret: je to už rok a pol od tvojho zvolenia. Udialo sa mnoho krásnych, radostných i bolestných vecí, a to tak v hnutí, ako aj vo svete i v Cirkvi. Ako ich prežívaš a ako ich môžeme žiť s výhľadom do budúcnosti?

Margaret Karram – Prezidentka Hnutia fokoláre: To je hlboká otázka. Môžem povedať, že tento rok a pol bol pre mňa veľmi bohatý, plný mnohých milostí a radostí.

Bol to krásny rok aj pre Cirkev, pretože sme začali synodálnu cestu a zdá sa mi, že už teraz vidíme mnoho plodov po celom svete, aj vďaka tejto ceste, do ktorej sme sa zapojili my všetci, ako Hnutie, ale aj ako diecézy, farnosti, s mnohými inými.

Aj pre Dielo, stačí sa pozrieť na tohtoročné Kolegamentá, aby sme Bohu poďakovali za toľko darov, toľko radosti, toľko úspechov - stačí sa dnes pozrieť na Gen 4, aby sme mohli povedať: koľko nádeje je vo svete pre budúcnosť.

Ako si povedala, Anna Lisa, je tu ale aj trápenie, výzvy: stále je tu vojna na Ukrajine, ktorá nám spôsobuje veľa utrpenia. Ale ani pandémie sa neskončila, koľko ľudí zomrelo, mnoho nám drahých, koľko ľudí sme v hnutí stratili.

Ja som vždy verila a vždy som hľadela na Hnutie fokoláre ako na veľký strom plný ovocia, ktorý je rozkošatený po celom svete, naozaj veľký. Počas týchto mesiacov sa mi zdalo, že sa pozerám na tento strom a možno som ho svojimi ľudskými očami videla ako strom, ktorý trochu trpí, trochu vysychá. Dielo mi pripadalo ako strom, ktorý bol orezaný.

Ale okrem toho som v skutočnosti videla... Dokonca aj v našej záhrade máme stromy, ktoré v posledných mesiacoch nemali ani listy, ale bolo vidieť, že majú veľmi hlboké korene.

Mala som tento dojem: áno, Dielo je možno ako orezaný strom, ale ktorý má pod zemou veľa koreňov a čaká na nové plody.

A naozaj ho vnímam takto a mala som chuť za to všetko poďakovať Bohu, za všetky krásne, ale aj za bolestivé veci, za všetky tieto výzvy, ktoré sú súčasťou ľudstva. Ale tiež poďakovať Duchu Svätému, ktorý nás krok za krokom vedie v tom, ako máme žiť. Uvedomujeme si, že sme slabí, krehkí a potrebujeme pomoc všetkých.

Takže sa mi zdá, že tento rok je v našom živote tak trochu mimoriadny.

V poslednom období mi preto veľmi pomohla jedna myšlienka, ktorú som jedného dňa meditovala a tá mi pomohla hľadieť na veci trochu inak, než predtým. Chiara v tejto meditácii okrem iného hovorí:

„Koreňom lásky je kríž. S ním je náš život pevný, dobre zasadený, chránený pred búrkami, chránený pred výkyvmi. S ním kráčame bezpečne. Kríž nás očistí a urobí nás schopnými prinášať Božie kráľovstvo dušiam, a za to treba zaplatiť, rovnako ako treba zaplatiť za to, že sme generátormi Krista medzi nami.

Boh chce, aby sme boli malými „spasiteľmi“, ktorí sa pozerú zlu sveta do tváre a prinášajú nápravu, ktorí vedia, že neprišli pre zdravých, ale pre chorých, nie pre spravodlivých, ale pre hriešnikov a vzdialených“.²

Pre mňa bola táto myšlienka veľkým svetlom.

A bolo to aj veľmi silné, pretože som cítila, že možno tento rok nemám hľadieť len na radosti, úspechy, krásne veci, ktoré sa dejú v Diele po celom svete, ale že sa mám pozrieť na to zlo, ktoré tu je a prinášať nápravu, byť blízko tým, ktorí trpia. Povedala som si, že to nie je rok, v ktorom by som bola veľa cestovala. Väčšinu času som bola tu. Bol to však rok, keď sme sa všetci snažili byť nablízku tým, ktorí to práve teraz najviac potrebujú. A ukazuje sa, že je to aj v súlade s tým, čo nám práve povedala Chiara: „Moja noc nepozná tmu“.

Chcem hľadieť do budúcnosti s veľkou nádejou a chcela som to priniesť ako svoje zdieľanie, povedať, že sme za to všetci, že sme všetci protagonistami budúcnosti plnej nádeje, ale že všetko vychádza z tohto koreňa, ktorým je kríž. Pravá láska je práve tam, tá výnimočná láska, ktorá všetko dúfa, všetko verí.

Myslím si, že v tejto nádeji, a ako povedal Ježiš, v tejto viere, v tejto novej jednote, ktorú chceme dať svetu, môžeme spoločne napredovať.

Dúfame, že môžeme byť hodnými Božími nástrojmi vo svete. Všetkým želim šťastné prežitie sviatku Turíc!

Anna Lisa: Ďakujem! (potlesk)

² Porov. Z denníka, Chiara – 5. júna 1967.

11. ZÁVER

Anna Lisa: Ďakujeme! Týmto pozdravom uzatvárame toto kolegamento. Kolegamento si môžete pozrieť na kanáli YouTube po častiach i v plnom rozsahu. V najbližších dňoch sa objavia aj preklady do rôznych jazykov.

Ďalšie kolegamento bude 8. októbra, takže to bude po niekoľkých mesiacoch a to aj preto, že v tejto časti sveta sa čoskoro začnú letné prázdniny. Napriek tomu sa však uskutoční mnoho dôležitých udalostí. Napríklad ty a Jeesús odchádzate tento týždeň do Turecka na 5. samit, ktorý sa bude konať na ostrove Halki. Názov je „Spoločné zachovanie budúcnosti planéty“.

Margaret Karam: Áno, bude to pekná príležitosť ísť do Istanbulu na túto konferenciu, zúčastniť sa samitu, ale predovšetkým stretnúť sa s Jeho Svätosťou konštantínopolským patriarchom Bartolomejom. Odchádzame teda s Jeesúsom a s celou vašou jednotou a modlitbou, sprevádzajte nás na tejto ceste a stretneme sa v Istanbulu aj s malou komunitou, a odovzdáme im aj vaše pozdravy.

Anna Lisa: Budeme vás informovať o týchto udalostiach. Pozývame vás, aby ste preto navštívili stránky www.focolare.org, sociálne kanály, Instagram aj Facebook, aby sme takto pokračovali spoločne ako planetárna rodina.

Týmto sa už lúčime! Všetkých srdečne pozdravujeme! Ďakujeme Margaret! Ďakujeme vám všetkým za túto chvíľu!